

De gevel blijft klassiek, maar kreeg door de zwarte ramen meer karakter. De bomen in de voortuin werden gekapt voor een groter ruimtelijk gevoel. De gekleurde lampjes rechts kocht Juliette bij Brico.

BUITENBEENTJE

Het huis van Juliette mocht allesbehalve doorsnee worden. Na een grondige verbouwing die de ziel van het charmante huisje intact liet, kan je zeggen dat ze haar doel heeft bereikt. De nieuwe woning is klassiek, overgoten met een vleugje pop.

tekst: Anneleen Peeters foto's: Serge Anton

Identikit

BEWONER: JULIETTE, NA EEN VERLEDEN IN DE
MODESECTOR OPNIEUW STUDENT

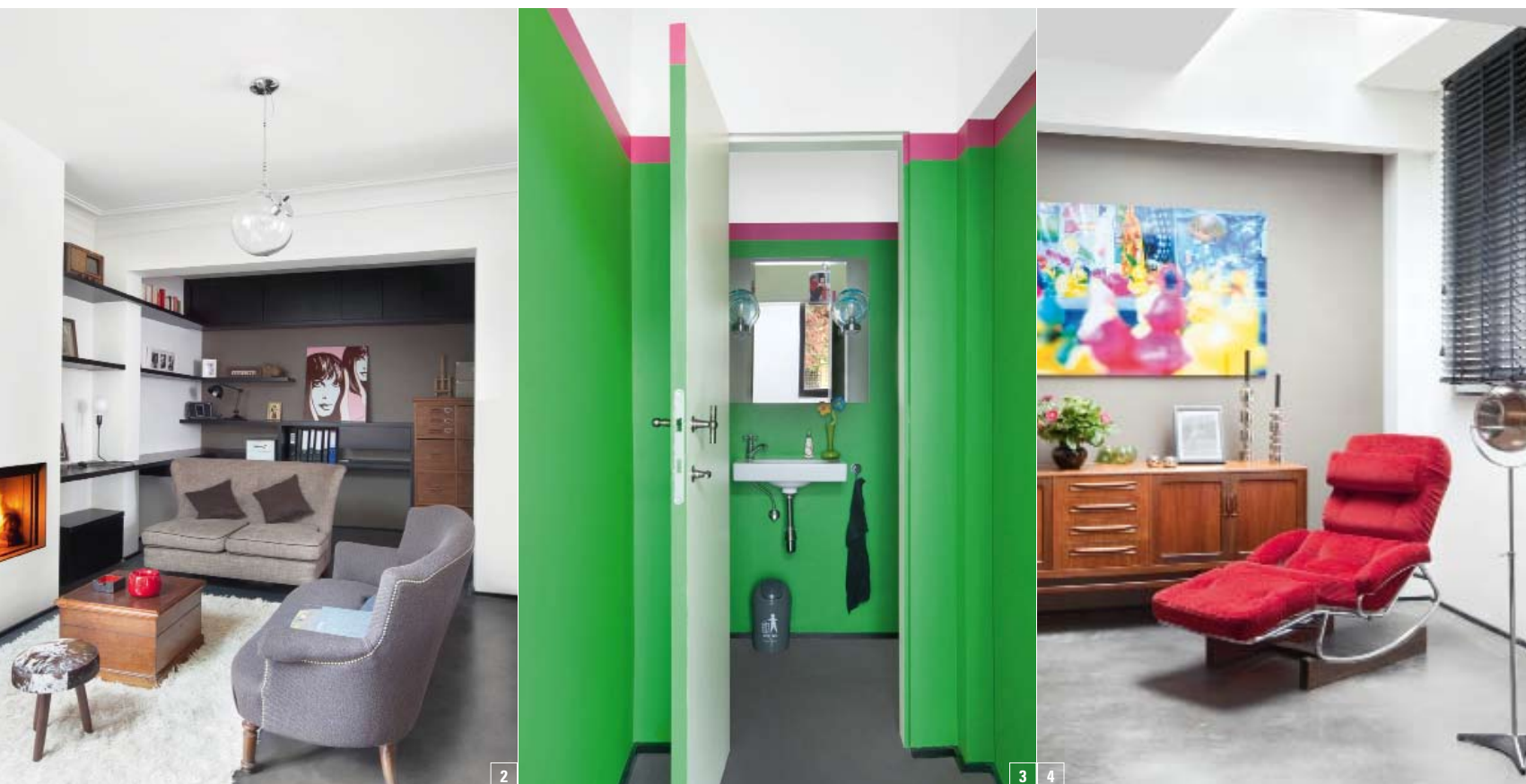
ARCHITECT: CAROLINE NOTTÉ

LOCATIE: EEN RUSTIGE STRAAT IN ÈLSENE

WONING: EEN RIJWONING MET VOORTUIN,
IN 1900 WAS HIER EEN MELKERIJ

OPPERVLAKTE: 150 VIERKANTE METER

1. Bij de verbouwing bleef de ingebouwde kast links en de oude cementtegelvloer behouden. De oranje ijskast, het gasfornuis en de oven zijn van Smeg. De oranje vuilnisbak is de “Kickmaster” van Wesco. **2.** In de leefruimte werden twee muren gesloopt. Zo ontstond een grote ruimte, even breed als het huis. Alle sofa’s en het krukje vond Juliette bij Troc International en eBay. Ze liet ze opnieuw bekleden. De koffer van acajou uit Honduras die dienst doet als koffietafel, is een familiestuk. Op de boekenplank achteraan zie je een kunstwerk van John Burkitt. **3.** Het toilet kreeg een lik knalgroene verf. **4.** In de woonkamer kwam een vloer van gepolierd beton. De foto boven de kast is een werk van de architecte van dienst. De ligstoel vond Juliette op eBay, ze liet hem opnieuw bekleden.

Verbouwingen. Bij het horen van dat woord wordt menig medemens overvallen door het doembeeld van een koppige architect, eindeloze discussies, overschreden budgetten en aannemers die niet komen opdagen. Maar Juliette niet. Anderhalf jaar geleden verbouwde zij haar huis in perfecte harmonie met architect en aannemer. Dat haar architect Caroline Notté ook al jarenlang een vriendin is, helpt natuurlijk. Na acht maanden verbouwen is ook aannemer Patrick Buntinx een vriend geworden. “Volgende week gaan we samen eten”, vertelt Juliette enthousiast. “De verbouwingen verliepen echt fantastisch. We hadden alledrie dezelfde positieve attitude. Ik vond deze verbouwing een erg intieme kwestie. Die mensen weten bij wijze van spreken waar ik mijn ondergoed opberg. Patrick kent mijn huis beter dan ik!”

VERRASSING

Op de lap grond waarop onder andere Juliettes huis staat, was vroeger de melkerij van Elsene gevestigd. “In de stadsarchieven vonden we geen plannen van dit huis meer terug,” vertelt Juliette. “Maar uit papieren van de bureaus blijkt dat hier in 1900 een melkerij was. Sporen van die melkerij vond je hier niet meer terug – op de vele kleine volumes in de woning na.” Achter Juliettes huis ligt nog altijd een stuk weide waar nu kippen rond-

scharrelen. “Elke morgen word ik door het gekraai van de haan gewekt,” lacht Juliette. In tegenstelling tot de meeste huizen in Brussel is de woning niet smal en hoog, maar breed en laag, het telt maar twee verdiepingen. Ook de grote voortuin maakt het huis atypisch en geeft de plek iets intiemers. Bij de verbouwingen wilde de architect zoveel mogelijk de authentieke elementen behouden. De sfeer van het huis moest bewaard blijven, maar dan met een snuffje rock-'n'-roll eraan toegevoegd. Je verwacht iets klassieks, maar het is net iets anders. Dat verrassende element dreef Juliette in het hele interieur door. Een bureaulamp hangt zij gewoon in de keuken. Klerhaakjes worden handgrepen voor de kasten van haar dressing.

SCHEVE MUREN

De kleine inkom en de traphal voelen niet benauwd aan dankzij het daglicht dat binnenvalt langs een dakraam. Een trucje dat de architect op verschillende plekken in het huis toepaste om zoveel mogelijk natuurlijk licht naar binnen te halen. Een bijkomende uitdaging bij de verbouwing waren de scheve muren. Juliette: “Niets is recht in dit huis, er was geen enkele hoek van 90 °C. Daarom wilden we de afwerking ook niet te strak.” Dat de keuken op maat werd gemaakt, was dus een

op bezoek

DE TRAPHAL VOELT NIET
BENAUWD AAN DANKZIJ HET
DAGLICHT DAT BINNENVALT
LANGS EEN DAKRAAM

1. Wie de trap neemt, staat oog in oog met twee honden, een werk van fotograaf Miguel Moran. **2.** Zicht vanuit de nieuw geconstrueerde gang op Juliettes slaapkamer. Boven ligt overal een eiken plankenvloer.

1

1. Door de kastjes met glazen deuren lijkt de dressing wel een winkeltje. **2.** De slaapkamer komt uit op een klein terras: op de plaats van de glazen deuren zat voordien een gewoon raam. De buste is een familiestuk; de roze lamp is vintage, een gelijkaardig model is de bureaulamp “Mini Retro” van PT Design. Links is een schuifdeur waarmee de dressing kan worden afgesloten. Achter het hoofdeinde van het bed is opbergruimte voorzien.

noodzaak. Omdat niets recht is, kozen ze voor oneffen geglaazuurde tegels boven het aanrecht. “Het zijn de details die een huis doen leven,” vindt de architect. “We wilden allesbehalve een showroom-uitstraling hebben. Juliette heeft echt haar gevoel laten spreken. Ze is op zoek gegaan naar mooie objecten en meubels waar ze van houdt. Het was erg inspirerend om voor zo’n gepassioneerde iemand te werken.”

MIX ‘N’ MATCH

Een wand in de eetplaats is geverfd met magneetverf, Juliette leeft er zich uit met foto’s, kaartjes en tekeningen. Een dubbele houten deur leidt naar de leefkamer, met een gezellig haardvuur. In de woonkamer vind je net als in de rest van het huis een mix van met zorg uitgekozen vintage, familiestukken, cadeaus van vrienden en souvenirs van Juliettes reizen naar Peru en

Argentinië. “Het is een mengeling die veel zegt over mezelf,” vindt Juliette. De bibliotheekhoek in de leefkamer is helemaal aangepast aan haar vondsten. De op maat gemaakte schappen zijn er rond een cateringkarretje uit een vliegtuig en een oude ladekast opgebouwd. De architect vermeed symmetrie: ze wisselde brede en smalle planken af en combineerde ze met lades. Want opbergruimte heb je nooit genoeg. Boven was er aanvankelijk alleen een grote ruimte met een enkele badkamer: de hele verdieping werd opnieuw ingedeeld met een centrale gang die leidt naar de gastenkamer en -badkamer, een bureau, toilet, slaapkamer en badkamer. Leuk detail is dat heel wat deuren in de muur geïntegreerd zijn: de plinten lopen gewoon door op de deuren. Die kleine details op soms onverwachte plekken maken van dit huis een charmant buitenbeentje. ■

www.carolinenotte.com

Tot in de badkamer, helemaal afgewerkt met zwarte tadelakt, vind je kunst: drie dwergen in de kleuren van de Belgische vlag, een werk van Ottmar Hörl. Het kraanwerk komt van bij Van Marcke. Ook hier valt via een dakraam daglicht naar binnen.

OP BEZOEK

DE GROTE VERANDERINGEN

Juliette creëerde nieuwe volumes door muren te slopen of te verplaatsen, haalde via nieuwe dakramen daglicht naar binnen en koos voor felle kleuraccenten als finishing touch.

